

— Послушай, съ тебе, мой любезни
Ще сме единъ на другъ полезни;
Ела съ менъ въ тоя островъ дивъ
Ще заживѣимъ животъ щастливъ.

Да имашъ всичко — ти обричамъ...
Но чакай! . . . Какъ да те наричамъ?
Ба! Днесъ е вторникъ, въ тоя день
Отъ менъ, другарю, си спасенъ.

Тогава „Вторникъ“ те кръщавамъ
И моя домъ ти повѣрявамъ . . .
(Въвъ знакъ на искрена отплата
Мечокътъ падна ми въ краката)